

עפ"ג 40833/11 - מונצח אלעלמה נגד מדינת ישראל, פרקליטות מחוז ירושלים

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעורם פליליים

27 אפריל 2015

עפ"ג 40833-11-14 אלעלמה נ' מדינת ישראל

לפני כב' השופט גילה כנפי-שטייניץ

כב' השופט ד"ר יגאל מרzel

כב' השופט אריה רומנווב

בעניין: מונצח אלעלמה

עו"י ב"כ עו"ד מאיה זולסן

המעורער

ב ג ד

מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד אלונה נבות
פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

המשיבת

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר-דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ש' הרבסט) אשר ניתן ביום 23.10.14 ובו נגزو על המערער 48 חודשים מאסר בפועל בגין עמי מעצמו, מאסרים מותנים וקנס בסך 10,000 ל"נ או שישה חודשים מאסר תMOREתו. עונשים אלה נגזו על המערער לאחר שהוא הורשע, על יסוד הוודאות ובמסגרת הסדר טיעון, בשלוש עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, ארבע עבירות של גניבת רכב, עבירה של ניסיון לגניבת רכב, שתי עבירות של החזקת כלי פירצה, עבירה של התפרצויות וUBEירה של קבלת נכס שהושג בפשע (ת"פ 13-11-23668, בצוירוף ת"פ 11-01-11-13658). יוסף, כי בגין הדין צוין כי המערער הורשע ארבע עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, אולם אין חולק כי מדובר בטעות וכי המערער הורשע בשלוש עבירות של כניסה לישראל שלא כדין (ר' הסכם ב"כ הצדדים בע' 1 לפרוטוקול הדיון בערעור). הערעור שלפנינו מכון נגד חומרת העונש.

2. המערער הורשע, כאמור, במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, ובמסגרתו תוקן כתוב האישום שהוגשם בת"פ 13-11-23668, וצורך ת"פ 11-01-13658. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לענין העונש.

3. כתוב האישום המתוקן בת"פ 13-11-23668 כלל שני אישומים, וייחס למערער **שתי עבירות של כניסה לישראל שלא כדין** לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב-1952, גניבת רכב לפי סעיף 413(ב) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, **התפרצויות למקומות שאין בהם מגורים או תפילה** לפי סעיף 407(ב) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, **ניסיון לגניבת רכב** לפי סעיף 413(ב) יחד עם סעיפים 29 ו-25 לחוק העונשין, **שתי עבירות**

של החזקת מכשיiri פריצה לפי סעיף 413 ז' יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, על פי האישום הראשון, ביום 25.10.13 הגיע המערער למושב ב��ע, יחד עם שלושה אחרים שזהותם אינה ידועה למשיבת, כאשר הם מצויים במכשיiri פריצה. המערער והאחרים נכנסו לאחד המשקים במושב, גנבו טרקטוריון והחביבאהו בסבר שיחסים. בנוסף ולאחר מכן, המערער והאחרים התפרצו למcolaה במשק אחר, וגנבו מטבח ציוד יקר ערך בשווי כולל של כ-12,000 ל"ן. הפריטים שנגנבו הוחבאו אף הם בסבר השיחסים במושב. על פי האישום השני (השלישי בכתב האישום המקורי), ביום המחרת, 26.10.13, הגיע המערער למושב כפר אוריה יחד עם שלושה אחרים שזהותם אינה ידועה למשיבת, תוך שהם מצויים במכשיiri פריצה, לרבות לומ, 2 מג'זר ברזל וכפפות. המערער והאחרים נכנסו לחצר בית במושב, גנבו טרקטוריון והחלו לדדרו בדחיפה. בעל הטרקטוריון הבחן במערער ובאחרים וניסה לעצרם, אך הוא הוכה בראשו באמצעות מג'זר הברזל, נחבל ונזקק לטיפול רפואי. המערער וחבריו נמלטו עם הגעתו למקום של רצח הביטחון של היישוב. המערער, שהינו תושב האזור, שהוא באותו המועדים בישראל שלא כדין.

4. כתוב האישום בת"פ 13658-01-11 כל שלושה אישומים, ויחסם למערער **שלוש עבירות של גנבת רכב לפי סעיף 413(ב)(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, קבלת נכס שהושג בפשע לפי סעיף 411 לחוק העונשין, ועבירה של כניסה שלא כדין לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952**. לפי עובדות כתב האישום, בין הימים 11.1.11-4.1.11 גנב המערער יחד עם אחרים (אחד קטין, והיתר - זהותם אינה ידועה למשיבת) שלושה אופניים. כן נמצא ברשותו אופניים נוספים אשר נגנבו כעשרות ימים קודם לכן. המערער ביצע את העבירות המียวחות לו תוך שהוא בישראל שלא כדין.

5. בגזר הדין ציין בית משפט קמא כי כתבי האישום מגוללים שתי עלילות פשע שבוצעו בפרק זמן של 48 שעות כל אחד, ואשר ייחשבו כשני אירועים נפרדים לצורך קביעת מתחם העונישה הולמת. בית משפט קמא עמד על הערכים המוגנים בעבירות המียวחות למערער, וציין כי המערער לא נכנס לתחומי מדינת ישראל במטרה לחפש פרנסה אלא כדי לבצע עבירות. כן התייחס לנסיבות ביצוע העבירות וציין כי ההतפרצויות תוכנו מראש, היו ארגיסטיות וככלו את הactio של בעל הטרקטוריון, תוך פגיעה פיזית וממשית העולה כמעט כדי עברית השוד. בית משפט קמא הוסיף וציין את שווים הממוני הרוב של הפריטים שנגנבו, את היות המערער מבצען "הdominandi והמהותי" של העבירות המียวחות לו ואת העובדה שהמדובר במקרה כתוצאה ממשיו הוא ממוני ו גופני כאחד. בית המשפט קבע כי מתחם העונישה הולם לכל העבירות המתוארכות בכתב האישום בת"פ 23668-11-13 הוא בין 24 ל-40 חודשים מאסר בפועל, ואילו מתחם העונשי הולם את העבירות מושא ת"פ 13658-01-11 הוא בין 15 ל-30 חודשים מאסר בפועל. כן קבע כי יש להוסיף על אלו עונשה כלכלית, כיאה לעבירות שמניען כספי. נוכח שווים המעריך של הפריטים שנגנבו, הנזק שנגרם, ריבוי העבירות וחומרתן, קבע בית משפט קמא כי מתחם הקנס הולם הוא בין 5,000 ל-15,000 ל"ן.

6. באשר לעונש הולם, ציין בית משפט קמא כי המערער בן 29 ועברו נקי. כן נתן משקל לכך שהמערער חסר מזמןנו של בית המשפט, נטל אחריות למשיו והודה במיוחס לו, ולפיכך קבע בית משפט קמא כי יש לחפות חלקית את מתחמי העונישה שנקבעו. כמו כן נלקחו בחשבון העונש שנגזר על שוטפו (הקטין) של המערער בתיק שצורך (שלושה חודשים מאסר בפועל), והעובדה כי בשונה מן המערער, הורשע שוטפו בעבירה של קבלת רכב גנוב, ולא בעבירה של גנבת רכב. בית משפט קמא הוסיף וציין כי נסיבותו של המערער מציבות אותו בחילוקו המרכזית של המתחם הראוי, כי ריבוי העבירות מעקרות במידה מה את עברו הנקי של המערער, וכי לנוכח האופן "המקצועני" בו בוצעו העבירות, הוא לא שוכנע כי חרטתו של המערער כנה ואמיתית. באיזו בין מכלול השיקולים נמצא בית משפט קמא להטיל על המערער

עונש כולל של 48 חודשים לרצוי בפועל (בניכויימי מעצרו), מאסרים מותנים, וכן קנס בסך 10,000 ₪ או שישה חודשים מאסר תMORETO.

7. בערעור שלפניו נטען כי יש להתערב בגזר דין של בית משפט קמא, שכן איזון ראוי ומידתי בין שיקולי העונשה השונים ציריך היה להוביל לעונשה מתונה יותר. המערער טען כי היה על בית משפט קמא ליתן משקל ממשמעותיו יותר להוודיה ולקבלת האחריות מצד המערער, לחלוּף הזמן בתיק שצורך, ולעובדתה כי המערער נעדר הרשותות וכי זהה מאסרו הראשון. עוד נטען, כי בית משפט קמא נתן משקל רב יותר על המידה לעבירות שהייתה הבלתי חוקית, אשר נעברה על רקע מצוקה כלכלית קשה מצד המערער, ולא מתוך עבריינות. כמו כן נטען, כי לא ניתן משקל מספק לשיקול האחדות בעונשה בגין שותפו של המערער בתיק שצורך, בשינויים המחייבים. לבסוף נטען, כי מאוחר והוטל על המערער עונש מאסר בפועל, ומשפחתו שרואה במצבה כלכלית, יש להימנע מהטלת קנס ולהמירו בהתחייבות, או לחילופין להסתפק בקנס סמלי.

8. לאחר שבחנו את טענות הצדדים, הגיעו למסקנה כי דין הערעור להידחות. אך, העונש שהוטל על המערער אינו עונש קלabis לב גלוּף של המערער בעת ביצוע העבירות ולעובדתה שהוא לו מאסרו הראשון. עם זאת, העונש שהוטל אינו חורג ממדיניות העונשה המקובלת בעבירות בהן הורשע המערער ולא נפלה בו טעות המצדיקה את התערובתה של ערצת הערעור. לעניין זה יזכיר, כי המערער ביצע שורה ארוכה של עבירות רכוש, חלקן מן החמורות, במספר ההזדמנויות שונות, בחבורה ומתחן תכנון מוקדם, וזאת לאחר שנכנס לישראל כדי לצורך ביצוע עבירות אלה. במסגרת עבירות אלה אף נגנב רכוש בשווי רב. יתר על כן, חרב העדרו של עבר פלילי, לא ניתן לראות במערער מי שمعد מעידה ראשונה. המערער ביצע את שורת העבירות מננת 2013 (מושא ת"פ 23668-11-13) לאחר שנעצר בגין העבירות שביצע בשנת 2011, הוגש נגדו כתב אישום והוא שוחרר בתנאים במסגרת בקשת המשיבה למעצרו עד לתום ההליכים. למעשה לציין כי המערער מעלה באמון שנייתו בו בעת שחרורו והפר את תנאי שחרורו ואף לא התיעצב לדין בעונינו עד למעצרו בשנת 2013. יוסף לאמור, כי לא ניתן ללמידה מעוניינו של שותפו הקטן של המערער על עניינו של המערער. זאת לנוכח גילו של השופט והיותו קטן, לנוכח הרשות הקטן במסגרת הסדר טיעון בעבירות שונות, העובדה שהמערער ביצע עבירות נוספות, ושיקולי השיקום שנלקחו בחשבון בעוניינו של הקטן. לסיום יוסף כי לא מצאנו להתערב גם בשיעור הקנס שהוטל על המערער.

הערעור נדחה, אפוא.

מציאות בית המשפט תמציא פסק הדין לב"כ הצדדים, בהתאם להסכמהם.

ניתן היום, ח' איר תשע"ה, 27 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.

גילה כנפי שטייניץ,
ד"ר יגאל מרגול, שופט
אריה>Romnov, שופט
שופטת